

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΖ' Ἀριθμ. φύλλου 705	Περίτομή τοῦ Κυρίου 1 Ἰανουαρίου 2000	Συντάκτης † Ὁ Φλωρίνης Αὐγουστίνος
---	--	---------------------------------------

Πίστι χωρίς «ἐάν»

«Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν
διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης»

(Κολ. 2,8)

ΤΡΙΠΛΗ εἶνε σήμερα ἡ ἑορτή. Ἐορτάζουμε πρῶτον τὴν περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐορτάζουμε δεῦτερον τὴν ἑορτὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Καὶ τρίτον ἑορτάζουμε τὴν πρώτη τοῦ ἔτους.

Τώρα λοιπόν, ποῦ βρισκόμαστε στὸ κατώφλι τοῦ νέου ἔτους, ἄς μὴ σᾶς διδάξω οὔτε ἐγὼ οὔτε κανένας ἄλλος. Διδάσκαλός μας ἄς εἶνε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τοῦ ὁποίου θαυμασία περικοπὴ ἀνεγνώσθη σήμερα. Τί λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος;

***

«Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης» (Κολ. 2,8). Προσέχετε, λέει, ἀδελφοί! Τὰ μάτια σας ὀρθάνοιχτα.

Τί νὰ προσέχουμε; Ποιός εἶνε ὁ κίνδυνος; Σωματικός; Ὅχι· δὲν εἶνε μόνο σωματικός ὁ κίνδυνος. Θὰ εἶσαι ὅπως τὸ ζῶο, ἂν αἰσθάνεσαι μόνο τὸν σωματικὸ κίνδυνο. Ἐὰν ὁμως εἶσαι καὶ πνευματικὴ ὑπαρξί, θὰ αἰσθάνεσαι καὶ τοὺς πνευματικοὺς κινδύνους.

Καὶ ποιός εἶνε ὁ πνευματικὸς κίνδυνος; Προσέχετε, λέει, μήπως κάποιος σᾶς κλέψῃ. Αὐτὴ τὴ σημασία ἔχει ἡ λέξι «συλαγωγῶν» ἀπ' ἐκεῖ βγαίνει καὶ τὸ ἱερόσυλος. Προσέξτε, λέει, νὰ μὴ σᾶς κλέψῃ κανεὶς τὸ θησαυρό.

Καὶ ποιός εἶνε ὁ θησαυρός; Δὲν εἶνε ὑλικός· εἶνε πνευματικός, ἀνεκτιμήτου ἀξίας, ὁ θησαυρός. Καὶ ὁ θησαυρός αὐτός εἶνε ἡ πίστις.

Ἄλλὰ ποιὰ πίστι; Ὅλοι ἔχουν πίστι· καὶ οἱ ἔβραιοι καὶ οἱ μουσουλμάνοι καὶ οἱ κινέζοι καὶ οἱ Ἰνδιάνοι καὶ ὅπου νὰ μεταβοῦμε, θὰ βροῦ-

με κάποια πίστι. Καὶ ὅποιος δὲν πιστεύει στὸ Θεό, θὰ πιστεύῃ στὸν διάβολο. Τέτοιο μεταφυσικὸ κενὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ πίστις εἶνε ἐμφυτὴ στὸν ἄνθρωπο καὶ εἶνε παγκόσμιος.

Καὶ ποιὰ εἶνε αὐτὴ ἡ πίστι; Μία ἐννοοῦμε πίστι, τὴν ὀρθόδοξο πίστι, ποῦ ὁ Θεός μας ἀπεκάλυψε. Ἀπ' ὅλες τὶς πίστεις ποῦ ὑπάρχουν στὸν κόσμο, μιά εἶνε ἀληθινή καὶ γνησία· ἡ Ὀρθοδοξία. Ξέρετε πῶς μοιάζει; Σὰν τὸ χρυσάφι ποῦ εἶνε καθαρὸ ἀπὸ ξένα στοιχεῖα. Χρυσάφι ποῦ βγήκε ἀπὸ τὸ καμίνι, χρυσάφι εἰκοσιτεσσάρων καρατίων, εἶνε ἡ ὀρθόδοξος πίστις.

Τί εἶνε αὐτὴ ἡ πίστις; Εἶνε αὐτὸ ποῦ πιστεύουμε. Εἶνε τὸ «Πιστεύω», ποῦ ἀπαγγέλλουμε. Εἶνε τὰ δώδεκα ἄρθρα τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως.

Ποιὰ εἶνε αὐτά; Ποιές οἱ θεμελιώδεις ἀληθεις τῆς πίστεώς μας; Πρῶτη θεμελιώδης ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὑπάρχει Θεός. Ἔτσι ἀρχίζουμε στὸ Πιστεύω· «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Ὑπάρχει Θεός· καὶ μόνο δραπετέτες τῶν φρενοκομείων μποροῦν νὰ ἰσχυρισθοῦν, ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός. Ἐὰν μποροῦμε νὰ πιστέψουμε, ὅτι ἓνας ναὸς φύτρωσε ἔτσι μόνος του, τότε μποροῦμε νὰ πιστέψουμε ὅτι καὶ ὁ πάγκαλος ναὸς τῆς φύσεως εἶνε τυχαῖο δημιούργημα. Κάποιος ἔκανε τὴ φύσι ποῦ μᾶς περιβάλλει. Αὐτὸ εἶνε λογικὴ ἀτράνταχτη. «Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τίνος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός» (Ἐβρ. 3,4).

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Πιστεύω, τί ἄλλο; Ἴδού ἡ μεγάλη διάκρισί μας ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Σὲ ἓνα θεὸ πιστεύουν καὶ οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ μουσουλμᾶνοι καὶ ἄλλοι. Ἄλλ' ἐμεῖς πιστεύουμε σὲ κάτι ποῦ εἶνε μυστήριον μέγα. Πιστεύουμε στὴν ἁγία Τριάδα. Ἐνας ὁ Θεός, ἀλλὰ τρία πρόσωπα. Μιὰ ἀπλῶς ἀμυδρὰ εἰκόνα τοῦ μυστηρίου εἶνε καὶ τὸ ἄτομο. Τὸ ἄτομο, ὅταν διασπᾶται, λένε ὅτι βγάζει τρεῖς φλόγες. Μυστήριο! Μὲ τὴ διάσπασιν ἑνὸς ἀτόμου ἀπὸ τὸ ἓνα ἐκπηδοῦν τρία. Πατὴρ Υἱὸς καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Σκουλήκια ἐμεῖς τῆς γῆς, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ κλίνουμε γόνυ πρὸ τοῦ μυστηρίου τούτου καὶ νὰ ποῦμε· Ἁγία Τριάς, ἐλέησον τὸν κόσμον κ' ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Πιστεύουμε, ὅτι τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς ἁγίας Τριάδος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, κατήλθε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἔλαβε σάρκα ἐκ τῶν πανάγνων αἱμάτων τῆς Παναγίας μας. Ἐγεννήθη ἐν σπηλαίῳ. Ἐβαπτίσθη ἐν Ἰορδάνῃ. Ἐσταυρώθη στὸν φρικτὸ Γολγοθᾶ. Ἀπέθανε, κατήλθε στὸν τάφο, συνέτριψε τὶς χάλκινες πύλες τοῦ ᾄδου. Ἀνέστη τριήμερος καὶ πανένδοξος. Ἀνῆλθε στοὺς οὐρανοὺς. Καὶ πάλι θὰ ἔλθῃ, εἰς πείσμα τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων, γιὰ νὰ κρίνῃ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

Καὶ τί ἄλλο πιστεύουμε; Πιστεύουμε καὶ στὸ ἅγιον Πνεῦμα, ποῦ ἐλάλησε διὰ τῶν προφητῶν καὶ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Πιστεύουμε στὴν ἁγία μας Ἐκκλησία. Πιστεύουμε, ὅτι ἡ ὑπεράγία Θεοτόκος εἶνε ἀειπαρθένος. Πιστεύουμε, ὅτι ὑπάρχουν ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι. Πιστεύουμε τέλος στὴ μέλλουσα καὶ αἰώνιον ζωὴ· «προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Αὐτὰ πιστεύουμε. Δώδεκα ἄρθρα, ὅσα εἶνε τὰ δάκτυλά μας καὶ δύο παραπάνω. Τὰ πιστεύεις αὐτά; εἶσαι Χριστιανός. Δὲν τὰ πιστεύεις; δὲν εἶσαι Χριστιανός.

***

Σήμερα, ἀδελφοί μου, ζοῦμε στὸν αἰῶνα τῆς ἀπιστίας. Ἐχω κουβεντιάσει μὲ πολλοὺς. Τὸ συμπέρασμα εἶνε, ὅτι στοὺς ἑκατὸ ἀνθρώπους ἓνας πιστεύει. Οἱ ἄλλοι ἔχουν τὰ «ἐάν».

—Ποιὸς ξέρει ἄραγε;... Ποιὸς ἦρθε ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον; Καὶ ποιὸς εἶδε τοὺς κολασμένους; Καὶ ποιὸς εἶδε τὴν Παναγία; Καὶ ποιὸς εἶδε τὸ Χριστό; Καὶ ἐάν ἡ ἁγία Τριάς εἶνε τρία, καὶ «ἐάν» ἐτοῦτο καὶ «ἐάν» ἐκεῖνο...

Εἶπες «ἐάν»; πάει δὲν πιστεύεις. Ἐάν στὸ 100% τῆς πίστεως βάλῃς ἓνα «ἐάν», ἀπιστεῖς.

Ἄς ἐξετάσουμε σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἐάν πιστεύουμε. Πρῶτα νὰ ἐξετάσω τὸν ἑαυτό μου ἐγώ, ἐάν πιστεύω, καὶ ἔπειτα νὰ ἐξετάσετε τὸν ἑαυτό σας ἐσεῖς, ἐάν πιστεύετε.

Εἶνε εὐαίσθητο ζήτημα ἡ πίστις. Εἶνε ὅπως τὸ μάτι, ποῦ δὲν δέχεται οὔτε μιὰ τρίχα. Ὅπως τὸ μάτι δὲν δέχεται τίποτε, κατὰ παρόμοιον τρόπο καὶ ἡ πίστις μας δὲν δέχεται οὔτε ἐλαχίστη μείωσι, δισταγμὸ ἢ ἀμφιβολία. Θέλετε ἄλλο παράδειγμα; Τὸ μεσημέρι στὸ σπῆτι ἔχετε ἓνα καλὸ φαγητό. Ἐάν σᾶς ποῦν, Προσέξτε, μέσα στὸ φαγητὸ ἔρριξε κάποιος μιὰ σταγόνα παράθειο, θὰ τὸ φᾶτε; Δὲν θὰ τὸ πλησιάζετε. Παράθειο εἶνε ἡ ἀπιστία, ποῦ φονεύει ψυχικῶς ἀλλὰ καὶ σωματικῶς. Μιὰ σταγόνα ἀπιστίας καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἀπίστο. Τὸν βλέπεις τὸν ἄλλο· διάβασε κάτι — γέμισε ὁ τόπος ἀπὸ μεταφράσεις ἀθέων ἔργων— καὶ ἔχασε τὴν πίστιν του. Ἐννοια σου· ἀγκάθια σπέρνουμε, ἀγκάθια θὰ θερίσουμε.

Ἄπιστοι τῶν αἰῶνων, ἂς ὑποθέσουμε πρὸς στιγμὴν, ὅτι ξερριζώνετε τὸ δένδρον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Σᾶς κάνω ἓνα ἐρώτημα· σπῆ θέσι του τί θὰ φυτεύετε; Εὐκόλο τὸ ἐκριζώνειν, δύσκολο τὸ φυτεύειν. Τί ἔχετε νὰ φυτεύετε; Τὸ μηδέν; Ἀλλὰ στὸ μηδέν δὲν στηρίζεται τίποτε· μόνο ἐρείπια...

Σεῖς δὲ οἱ πιστοί, ὅπως λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, κλείστε τ' αὐτιά σας, γιὰ νὰ μὴν ἀκούτε τὶς σειρήνες τῆς ἀθεΐας καὶ ἀπιστίας. Εἴμεθα λαὸς χριστιανικός. Ἄς προσέξουμε πολὺ.

Τί νὰ κάνουμε; Νὰ πιστεύουμε ὅπως πίστευαν οἱ πατέρες μας ἐπὶ γενεὴς γενεῶν. Ἐάν τὸ ἔθνος αὐτὸ στάθηκε καὶ ἐάν θὰ σταθῇ στὸ μέλλον, θὰ σταθῇ χάρι σπῆν πίστιν στὸ Θεό. Νὰ πιστεύουμε, ὅπως πίστευε ὁ Μέγας Βασίλειος. Διάβασε Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλη, πῆγε σὲ μεγάλες σχολές, ἄκουσε ῥήτορες... Καὶ τί λέει ὁ Μέγας Βασίλειος; Ἐγὼ δὲν ἀκούω τί λέει ὁ ἄλφα, ὁ βῆτα καὶ ὁ γάμμα· ἀκούω τὴν πίστιν ποῦ μὲ δίδαξε ἡ γιαγιά μου.

Αὐτὴ τὴν πίστιν νὰ κρατήσουμε κ' ἐμεῖς. Τὰ λόγια, ποῦ μᾶς εἶπε ἡ ἁγία γιαγιά μας, αὐτὰ νὰ φυλάξουμε, ἀδέλφια μου. Δὲν ὑπάρχει τίποτε μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν πίστιν μας, τὴν ὁποία κράτησαν γενεὴς γενεῶν τῶν πατέρων μας. Καὶ νὰ ποῦμε κ' ἐμεῖς μὲ τὸν ποιητὴν:

*«Χριστέ, σὲ τοῦτα τ' ἀπίστα καταραμένα χρόνια,
ποῦ δὲν πιστεύουν τίποτε οὔτε ἀγαποῦν κανένα,
ἐγὼ πιστεύω κι ἀγαπῶ ὁλόψυχα Ἐσένα.
Πιστεύω σὺν τῇ μάνα μου, πιστεύω σὺν παιδάκι,
πίνω τ' ἀθάνατο νερὸ κι ἀφήνω τὸ φαρμάκι».*

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἑορδαίας
Αὐγουστίνος